

Lund Universitet

Statsvetenskapliga Institutionen

**Demokratisk tillbakagång: en kvantitativ studie om den
politiska kulturens påverkan**

Leia Onsmark och Fredrik Schäfer

Statsvetenskap B STVA22

2021-03-12

Innehållsförteckning

Abstrakt	2
Inledning	3
Teoretiska Ramverk	7
Metod och Material	10
Resultat och Analys	15
Slutsatser	20
Referenser	22
Appendix	23

Democratic backsliding - A quantitative study of the influence of political culture

The essay examines the cause and effects of political culture, a political family consisting of socioeconomic factors, that may aim to challenge the state of democracy. The aim of the study is to understand and examine the rising trend of democratic backsliding in which contributing factors from the theories of political culture may have led to today's global fall of democracy. The main material, "Theories of democratic change", written by Ellen Lust and David Waldner, create the theoretical foundations of this essay. Contributing material on the theories of democratic backsliding with support of quantitative analysis reflect upon the correlation between political engagement, accountability and social capital and their effects on democratic backsliding. Results negate any correlation between our specific variables and major changes in the democratic state but conclusions highlight the effect that other contributing factors have on the fall of democracy.

Inledning

Fenomenet avdemokratisering eller “Democratic Backsliding”, begrepp som vi kommer använda synonymt till varandra genom denna uppsats, kan definieras enligt Bermeo som: “... democratic breakdown or simply the serious weakening of existing democratic institutions for undefined ends” (Bermeo, 2016 s. 5). Tidigare forskning visat på komplexiteten av fenomenet “democratic backsliding”, då det kan ske i både demokratier och auktoritära stater vilket även framhäver dess vikt i att förklara orsaken till att vissa länder ser ut som de gör. Democratic backsliding fortsätter att vara ett relevant fenomen i samtidens globaliserade samhälle där vi kan observera politiska och demokratiska utvecklingar, eller avvecklingar i världen.

I artikeln “How Much Democratic Backsliding?” (Mechkova et al.) försöker författarna redogöra för hur graverande samtida vågen av avdemokratisering faktiskt är. Läsaren förses med en överblick över de demokratiska utvecklingarna som diverse länder präglades av de senaste drygt 50 åren. Författarna delar in länder i fyra olika kategorier; closed autocracy, electoral autocracy, electoral democracy och liberal democracy. Det var då sista demokratiseringsvågen startade som ledde till att antalet demokratier (elektoral samt liberala) ökade från 35 i 1974 till 100 år 2011. Det har aldrig varit en så hög andel av länder som kunde klassificeras som demokratier som vid den tidpunkten, för efter den toppen har det långsamt gått i motsatt riktning.

Överlag finns det 16 länder som under perioden 2006 till 2016 gått från att vara auktoritära stater till att vara demokratier. Bland dessa stater är Nepal, ett land som 2006 klassificerades som closed autocracy och 2016 som electoral democracy. Vi framhäver det i syfte att understryka att det finns demokratiseringsprocesser som äger rum som få ens hört talas om. Andra sidan av myntet visar dock en mörkare bild. Under samma period har mycket av det som hänt i auktoritära stater gått i fel riktning. Turkiet, till exempel, som har gått från att vara en nästan-liberal-demokrati 2006 till att idag ses som en closed autocracy. Likaså Burundi, ett land där många hoppades på en liberalisering då landet ansågs vara en electoral autocracy med goda utsikter för förbättring. Trots det föll landet flera procentenheter på demokratiindexet till följd av president Nkurunzizas förtryckande och auktoritära reformer (Mechkova et al. s. 165).

En positiv aspekt som artikeln framhäver är att det är sällsynt att liberala demokratier hamnar i fritt fall, dvs få konsoliderade demokratier avdemokratiseras så snabbt och mycket att de bör klassas som auktoritära stater.

Vilka är då de aspekter av demokrati som förändras mest? Vilka delar avvecklas/inskränks mest (om det rör sig om en avdemokratisering), och vilka delar förbättras oftast (ifall av en demokratiseringsprocess)?

Det visar sig att val är det område som förbättrats mest. Att förtrycka oppositionen eller köpa sig röster har blivit alltmer sällsynt. Detta kan tänkas spåras tillbaka till det faktum att val är korta och viktiga händelser som både media och det internationella samfundet tittar extra noga på. Den aspekten av demokrati som rent statistiskt drabbas mest är tryckfriheten samt föreningsfriheten. Informella restriktioner av kulturell och akademisk frihet, hot mot CSO:s samt ett fientligt klimat för journalister verkar vara vanligt förekommande.

Överlag kan man säga att regeringar är mer benägna att förbättra det som syns, medan man bakom kulisserna antingen bortprioriterar eller till och med undergräver demokratiska grundpelare som inte syns lika mycket. Vid val försöker till och med de grymmaste regimer att få det att se ut som att det faktiskt råder tävling kring vem som kommer vinna, vilket är ett starkt tecken på att demokrati trots allt har en mycket stark normativ ställning. Det är få auktoritära länder som inte ens försöker gömma sig bakom en "demokratisk" slöja (Mechkova et al. s167).

Östeuropeiska länderna Ungern och Polen har stått en del i rampljuset som två exempel på länder som upplevt democratic backsliding där skärpta abortlagar varit en fundamental del i landets demokratiska tillbakagång som i sin tur ledde till enormt politiskt engagemang uttryckt i bland annat protester och uppror hos folket (Svt 2020). Fenomenet har vi även sett ske i latinamerikanska länder där Venezuela och Nicaragua är omtalade i denna aspekt (Piccone, 2019). Vidare har debatten kring den amerikanska politikens demokratiska tillbakagång blivit omdiskuterade under Trump administrationen. Robert Kaufman och Stephen Haggard diskuterar i "Perspectives on Politics" USAs tillbakagång med "Changing the Constitutional Balance of Power" (Kaufman, 2018. s. 57).

Frågeställningen vi har formulerat för att leda undersökning lyder: “I vilken utsträckning kan politisk kultur förklara avdemokratisering?”. Den syftar till att understryka hur viktig eller oviktig politisk kultur är i avdemokratiseringsprocesser och om det kan användas som en huvudsaklig orsak för democratic backsliding. Till hjälp att besvara den ledande frågeställningar utgår vi ifrån följande frågeställningar: 1. Kan man identifiera ett samband mellan en minskning av politisk kultur och avdemokratisering? samt 2. Kan man se ett mönster på hur politiska maktmissbruk påverkar det politiska engagemanget? och 3. Finns det en av teorierna som lyckas bättre med att förklara democratic backsliding än andra? Syftet med undersökning är att bidra till ökad förståelse kring frågan i vilken utsträckning David Waldner och Ellen Lusts teorifamilj “political culture” kan förklara democratic backsliding.

Undersökningen i helhet syftar till att understryka hur just denna teorifamilj har en enskild påverkan på democratic backsliding snarare än som en bidragande faktor. Det kan vara missvisande när man tittar på democratic backsliding som ett komplext begrepp med mängder av faktorer som bidrar, men om man tittar till enbart en faktor kan det klargöra hur man ser på democratic backsliding och mer förklarande varför det faktiskt sker utifrån en underliggande orsaksfaktor.

Uppsatsens huvudresultat har visat främst på att analysen inte nödvändigtvis kan ge stöd för att teorifamiljen politisk kultur i sig påverkar ett lands demokratiska tillbakagång. Vad vi har funnit genom analysen är snarare att det är större sannolikhet att demokratisk tillbakagång agerar som en oberoende variabel som påverkar hur den politiska kulturen i ett land ser ut till följd av en demokratisk tillbakagång. Ett exempel på detta som vi diskuterar i slutsatsen är den ökade trenden av demokratisk tillbakagång i europa, delvis till följd av corona pandemin men inte nödvändigtvis kategoriserat som “pandemic backsliding” som syftar till en demokratisk tillbakagång orsakad av en pandemi. Vi kan se på trenden i europeiska länder såsom Ungern och Polen som exempel på hur demokratisk tillbakagång har påverkat hur landet ser ut från en politiskt kultur synvinkel men stöd för att det är den politiska kulturen som påverkar skedet “demokratisk tillbakagång” avsaknas.

Uppsatsen inleder med en redogörelse för det teoretiska ramverket av Lust & Waldner som vi avser använda för vår undersökningen. Det teoretiska ramverket understryker de beståndsdelarna: “civic culture”, “social capital”, “civic education” samt “electoral abuse and collective action” som teorifamiljen “political culture” eller politisk kultur består av. Avslutande för de teoretiska ramverket framställs hypoteserna för undersökningen. Hypoteserna bygger vi på den tolkning artiklarna kan komma att stödja förre regressionerna. Här presenteras en hypotes för vardera variabler och dess korrelation med demokratisk tillbakagång och teorifamiljernas respektive representation i V-dem datainsamlingen.

Vidare diskuteras den metod och det materialet vi valt att använda oss av inför denna undersökningen. Den kvantitativ metod analysen består av understryks med validitet redogörelse i granskningen av de oberoende och den beroende variabeln vi tolkar i de linjära regressioner som kommer att förklarar våra resultat. Delvis diskuteras reliabiliteten av artiklarna forskningen baseras på samt då en diskurs kring hur variablerna valts ut i förhållande till de dataset variablerna är plockade från. Fortsättningsvis diskuteras problem med metod och material hanteringen samt möjligheten att generalisera.

Fortsättningsvis presenteras resultaten av den linjära regressionen där signifikansen diskuteras och resultaten analyseras. Här diskuteras det om hypotesen har fått stöd eller inte och varför detta kan komma sig. Detta leder tillbaka till frågeställningen i en rad slutsatser kring denna undersökningen och hur den kan komma att utvecklas genom ytterligare forskning i framtiden.

Teoretiska ramverk

Uppsatsens teoretiska ramverk kommer utgöras av en teorifamilj som går under benämningen "political culture". Det är uppsatsens syfte att redogöra för teorins förklaringskraft vad gäller avdemokratisering i världens länder. Teorierna i denna familj menar att den politiska kulturen, alltså den sammansättning normer och värderingar som delas av stora delar av befolkningen, har stor betydelse för politiken genom att slå fast vad som är socialt accepterat och vad som inte är det. Politisk kultur påverkar politiken antingen direkt, genom att forma politisk praxis, eller indirekt genom att skapa beteendemönster som i sin tur påverkar den förda politiken. Ett exempel på detta är hur villiga människor är att samarbeta.

Teorier som ingår i denna kategori präglas alla av tre viktiga egenskaper. För det första menas med kultur enheter av stora grupper av människor som antingen utgör ett givet samhället eller ingår, tillsammans med andra samhällsgrupper, i ett givet samhälle. För det andra bygger teorierna på tanken att kultur ärvs. I samspel med föräldrar, lärare och andra samhällsmedlemmar blir unga konfronterade med rådande samhällsnormer och blir därmed del av kulturen. Den tredje gemensamma egenskapen är att politisk kultur i hög grad är trögrörlig. Således kan enstaka individer inte förmå ändra på rådande normer, föreställningar eller diskurser, oavsett social status (Lust & Waldner, s 31).

Följande stycke kommer ägnas åt att redogöra för teorierna som ingår i teorifamiljen politisk kultur. Totalt är det fyra teorier som ingår i valda teorifamiljen. Dessa benämns: "civic culture", "social capital", "civic education" samt "electoral abuse and collective action".

Den första teorin, civic culture, kan delas upp i två delar; en del som handlar om värden och den andra som handlar om föreningslivet. Vad gäller den första delen så menar teorin att om den politiska kulturen präglas av sekulära snarare än traditionalistiska värden, så är landets förutsättningar för demokratisering goda samt avdemokratisering mindre sannolikt att inträffa. En annan del är att det i samband med den ekonomiska utvecklingen som ägt rum det senaste århundradet även har skett en social förändring. Samhällen präglas i allt större utsträckning av självförverkligande värden, vilket kan kontrasteras med 1800-talets värden som syftade till mer grundläggande behov som försörjning och överlevnad.

Med andra ord är det de sekulära värdena i samband med självförverkligande värdenas betoning av autonomi och emancipation som enligt teorins första del leder till en stabilare demokrati.

Den andra delen av civic culture är föreningslivet samt i vilken grad det är utpräglat. Är det en stor andel av befolkning som aktivt deltar i olika föreningar vars verksamhet dessutom präglas av de ovannämnda värden och normer så kan det i sig agera som förebyggande faktor för democratic backsliding. Civic culture skapar även de förutsättningarna som möjliggör att socialt kapital skapas och förökas (Lust & Waldner, s 42).

Teorin om socialt kapital menar att medborgare som engagerar sig i politiken och föreningslivet bygger upp socialt kapital. En befolkning som är utrustad med socialt kapital är mer kapabel att utkräva ansvar från den politiska ledningen, vilket stärker demokratin och minskar risken för democratic backsliding. Även denna teori kan brytas ner i olika delar. Grundtanken är att medlemmar som ingår i politiska eller opolitiska organisationer litar i större utsträckning på varandra. Tillit är en grundpelare som underlättar förhandlingar och bygger broar mellan olika sociala grupper. Dessutom är det lättare för befolkningen att gå samman och ställa krav på regeringen om förtroendet dem emellan är högt. Empiriska studier har visat att både Egypten, Bolivia och Ryssland präglas av låga nivåer av förtroende bland befolkningen, vilket mycket väl kan ha bidragit till ländernas respektive avdemokratiseringsperioder. Händelserna under arabiska våren 2011 har påvisat ett ökat förtroende bland befolkningen (åtminstone på medellång sikt) till följd av gemensamt agerande, vilket stärker teorin. Det finns emellertid även exempel på länder där förtroendet varit högt men som trots det avdemokratiserats, vilket innebär att det ännu finns saker att jobba på ifråga om teorins exakthet (Lust & Waldner s, 44).

Civic education anknyter till första teorin genom att påstå att civic culture går att lära upp. Genom att utbilda medborgarna i sina rättigheter och skyldigheter, lära dem att aktivt ta del av den förda politiken samt främja förståelsen av rättsstatens principer, kommer den medborgerliga kulturen att stärkas (Lust & Waldner, s15).

Vid första ögonkastet kan den sista teorin verka något kontraintuitivt, vilket däremot inte minskar dess trovärdighet. Electoral abuse and collective action slår fast att politiskt maktmissbruk potentiellt leder till politiskt engagemang bland medborgarna, som i sin tur lägger en bra grund för att demokratiseringsprocesser kan äga rum. Electoral abuse kan enligt teorin trigga igång en

rörelse som förenar människor som i annat fall inte hade samarbetat. Underliggande tanken är att om människor tror att andra kommer engagera sig också kommer de vara mer benägna till collective action då kostnaden (i icke-monetär betydelse) för det är lägre om många deltar. Samtidigt uppfattas det som mer troligt att rörelsen blir framgångsrik och åstadkommer det den avser åstadkomma. Collective action, vilket syftar till demonstrationer och andra former av medborgerligt engagemang, kan även äga rum i avsaknad av civic culture, vilket dock är mindre sannolikt (Lust & Waldner, s 16). Denna teori blir lidande då det finns starkt empiriskt stöd för att maktmissbruk, electoral abuse, leder medborgerligt engagemang, däremot är sambandet mellan

I enlighet med vårt teoretiska ramverk förväntar vi oss att se ett samband mellan Lust och Waldners teorifamilj "Political Culture" och democratic backsliding. Som förklarande faktor förväntas politisk kultur kunna förklara en tillbakagång i ländernas respektive demokratinivåer i statistiken. Framförallt förväntar vi oss se att det sociala kapitalet kommer ha stor betydelse för hur mycket politisk kultur kan komma att förklara avdemokratisering.

Eftersom vi inte själva kommer välja olika avdemokratiseringsprocesser utan istället använda oss av ett dataset som listar samtliga sådana, förväntar vi oss inte se ett starkt samband mellan teorifamiljen som helhet och den beroende variabeln. Detta, då vi utgår från att det finns flertalet avdemokratiseringsvågor som inte går att förklara med hjälp av just denna teorifamilj, utan som snarare har att göra med politiskt ledarskap, internationella faktorer eller partisystem.

Tar man till exempel en titt på Ungern är det helt klart ett exempel av democratic backsliding. Om det däremot går att spåras tillbaka till en politisk kultur som präglas av en brist på socialt kapital, ett underutvecklat föreningsliv eller det faktum att landet präglas av traditionalistiska värden är en annan fråga.

Metod och Material

En viktig förändring i avdemokratiseringsprocesser som Lührmann och Lindberg (2019) skriver om i sin artikel är sättet det sker på. Till skillnad från sextio- eller sjuttio talets vågor av avdemokratiseringar som i hög grad präglades av chockartade event som statskupper eller avskaffandet av legislaturen, ter sig dagens våg av democratic backsliding något annorlunda. Idag sker processerna långsammare, demokratin eroderar inifrån, legislaturers makt undergrävs eller domstolsväsendets oberoende ifrågasätts. Denna förändring gör att det i praktiken blir svårare att klassificera länder som demokratier eller auktoritära stater, varför vi har valt att använda oss av v-dems data över länder och deras respektive demokratinivåer genom tiderna.

Forskningen utformar sig som en kvantitativ studie med mest lika design då vi samlar in statistik från alla tillgängliga länder för vår mätning. Valet av att studera alla länder kvantitativt är för att kunna upptäcka samband och mönster för att observera möjliga korrelationer mellan vår oberoende och beroende variabel. Syftet att pröva en teori stärks med vår kvantitativa metod då vi har möjlighet att samla in större mängd av data för att kunna testa teorin. I forskningens syfte anser vi att ju fler fall vi väljer att testa teorin på ju mer relevant och noggrann blir svaret eller svaren på forskningsfrågan.

Materialet vi använder oss av har hög vetenskaplig standard och är relevant för vår frågeställning. Artiklarna kretsar kring democratic backsliding som fenomen, dess orsaker och innebörd.

Demokrati, och i förlängning, democratic backsliding, tillhör de mest undersökta fenomenen i ämnet statsvetenskap. Det finns så mycket litteratur på detta område att det inte vore möjligt att ens förskaffa sig en överblick över det som skrivits i den korta tiden vi har till godo. Därför har vi valt att begränsa oss till ett fåtal artiklar som vi med säkerhet vet har hög relevans för valda forskningsfrågan. Litteratur som anger andra förklaringsgrunder än något som går att koppla till politisk kultur har med tanke på vårt teoretiska ramverk inget värde för oss.

Vår beroende variabel (y) är democratic backsliding.

Politisk kultur är, som namnet antyder, svårt att mäta och undersöka rent statistiskt. Då kultur är något underliggande, något som indirekt påverkar människors agerande och som är svårt att sätta fingret på har det visat sig vara komplicerat att operationalisera.

Icke desto mindre tror vi oss kunna vara nöjda med de indikatorerna vi har hittat då validiteten är hög. Det vi inte till fullo lyckades operationalisera är variabeln “electoral abuse and collective action” . Vi har varken hittat ett adekvat sätt att genomföra operationalisering på eller en passande variabel för denna teori. Vi är dock av den åsikten att delar av denna teori är inbakade i andra variabler vi tar med, core civil society exempelvis. Det är därmed inte så att vi totalt utelämnar en teori utan snarare använder oss av det näst bästa alternativet. Gällande reliabiliteten anser vi oss kunna påstå att den är hög. Båda skrivpartner har genomfört analysen flertalet gånger har vi även varit i ständig kontakt med handledaren. Systematiska fel eller räknefel kan dock givetvis alltid förekomma och vi kan därmed inte säga att uppsatsen är ofelbar på den fronten.

Vår beroende variabel operationaliseras genom variabeln “democratic breakdown and autocratic regression” som är del av v-dems dataset vid namn “episodes of regime transformation”. Denna variabel listar samtliga perioder av democratic backsliding som ägt rum sedan 1950-talet, vilket gör det lämpligt för oss att använda. Vad som räknas som period av “democratic breakdown” är givetvis viktigt att klargöra och här följer en beskrivning:

Utgångspunkten är V-dems Electoral Democracy Index (EDI). En förändring om 0,01 poängenheter (1%) räcker för att trigga igång en avdemokratiseringsperiod. För att sedan kunna bekräfta att en sådan period faktiskt äger rum krävs att landet tappar åtminstone 0,1 poäng (10%). Den genomsnittliga tiden är 5 år för ett land att genomgå en förändring till dess att förändringen då antingen stagnerar eller går i motsatt håll, vilket isåfall skulle vara början på en ny period (om det når upp till minimikravet om 1%).

Våra oberoende variabler (x) utgörs av teorifamiljen politisk kultur och de teorier som den innefattar. Vi ämnar undersöka vilken förklaringskraft en kan tillskriva teorifamiljen i processen “democratic backsliding”, som då med andra ord är vår beroende variabel (y). För att kunna mäta politisk kultur har vi valt att avgränsa vår oberoende variabel till det som likställs politisk kultur enligt V-dem i vår SPSS undersökning för att få relevant statistik för vår forskningsfråga.

Mer specifikt har vi sammanfogat v-dems dataset och quality of government (QOG:s) standard dataset 2020 och valt ut variabler som stämmer överens med den teoretiska definitionen i syfte att stärka validiteten. De valda variablerna, som då är meningen att vara praktisk data som stämmer överens med de teoretiska variablerna som ingår i teorifamiljen politisk kultur är “civil society participation”, “No interference with religious dogmas”, “engagement in independent political associations”, “core civil society index”, “civil society participation” and “social capital”. I följande stycke kommer de respektive variablerna förklaras lite mer djupgående.

Civil society participation index är ett index som fokuserar på människors delaktighet i det så kallade “civila samhället”. Detta mäts genom att beräkna hur stor andel av befolkningen det är som ingår i så kallade CSO:s, civil society organisations, som innefattar allt från fackföreningar till välgörenhetsorganisationer. Kort är det organisationer där människor går ihop för att gemensamt driva sin agenda samt stå upp för sina ideal och värderingar. Till slut ges länder en siffra mellan 0-1 där 0 innebär lågt eller inget deltagande medan 1 signalerar mycket deltagande. Core civil society index bygger vidare på civil society participation index och inkorporerar även i analysen huruvida dessa CSO:s kan agera fritt från statligt inblandade eller om det sätts begränsningar på deras handlingsutrymme. Länder ges en siffra mellan 0-1 där 1 innebär ett starkt, utpräglat och stabilt civilt samhälle.

I syfte att bedöma länders grad på sekularism i fråga om den politiska kulturen har vi valt ut en variabel som går under beteckningen “No interference with religious dogmas”. Variabeln utgår från frågan i vilken utsträckning rättsordningen och de politiska institutionerna definieras/är utformade utan inblandning av religiösa dogmer?

Vid poäng 1 är landet teokratiskt. Religiösa dogmer påverkar i hög grad de politiska institutionerna samt rättsordningen. Ett exempel på ett sådant land skulle kunna tänkas vara Iran, där samtliga lagar och regler måste baseras på "islamiska kriterier". Om ett land däremot är sekulärt och dess politiska institutioner inte alls eller inte märkbart påverkas av religiösa dogmer så får landet 10 poäng. Det är något oklart om det verkligen finns ett sådant land, men Frankrikes tradition av "laïcité" är i varje fall ett stort steg åt det hållet.

Engagement in political associations är en variabel som måhända ingår i core civil society index men som vi ändå tyckte var värt att ta med då den exkluderar politiska partier samt fackföreningar. Den inkluderar alla organisationer och föreningar vars mål det är att ändra på politiken på antingen statlig eller samhällelig nivå. Exempel på dessa är intresseorganisationer, miljöorganisationer, djurrättsorganisationer eller föreningar som kämpar för att främja hbtq-personers rättigheter. Människor ses som aktiva och delaktiga i organisationer om de deltar i åtminstone två evenemang eller möten anordnade av den respektive organisationen.

Vid denna variabel är skalan 1-4 där 1 innebär att praktiskt taget 0% av befolkningen deltar aktivt i ovannämnda organisationer. Siffran 4 däremot ges länder med hög andel (>26%).

Den fjärde variabeln går precis som första under beteckningen civil society participation, men fokuserar i praktiken inte på samma saker. Denna indikator tittar nämligen på i vilken utsträckning den politiska ledningen främjar delaktighet från det civila samhället samt huruvida det lyckas utöva inflytande över den förda politiken. Skalan här är 1-10 där länder som tilldelas 1 poäng förbjuder inblandning från det civila samhället. Därutöver förtrycks CSO:s och deras ledare förbjuds delta i politiken.

Den femte och sista oberoende variabeln, socialt kapital, överensstämmer perfekt med teorin socialt kapital som ingår i teorifamiljen politisk kultur. Denna variabel syftar till att bedöma graden av förtroende mellan medborgarna, vilket främjar samarbete och ömsesidigt stöd för självhjälpsändamål snarare än främst för att främja politiska mål. Vid brist av socialt kapital är människor mindre benägna att gå samman och utkräva ansvar från den politiska ledningen.

Även här graderas länder från 1-10. 10 poäng får länder med högt socialt kapital, dvs mycket förtroende för varandra och en hög grad av möjlighet till att utkräva ansvar. 1 poäng däremot får

länder vars befolkning inte samarbetar för att sätta begränsningar på verkställande maktens handlingsutrymme och där tilliten till varandra är låg.

Vi ämnar undersöka sambandet mellan var och en av de ovannämnda oberoende variablerna och vår beroende variabel var för sig, och sedan i ett senare skede undersöka allas förklaringskraft för fenomenet democratic backsliding.

Det vi förväntar oss se är ett negativt samband mellan våra oberoende variabler och vår beroende variabel. Detta, då samtliga oberoende variabler är egenskaper som enligt teorin stärker demokratin. Med andra ord menar teorin att förekomsten av socialt kapital, en hög grad av delaktighet i det civila samhället mm är förebyggande faktorer för democratic backsliding.

Därutöver kommer vi använda oss av HDI som kontrollvariabler för att säkerställa att sambandet vi ämnar undersöka inte blott är ett skensamband. HDI är ett index som består av tre delar; utbildningsnivå, medellivslängd samt bnp per capita.

Variabeln valdes med tanke på att den förser en med en hyfsat bra bild av hur situationen ser ut i respektive land samt att den hävdas vara ganska heltäckande. Att kontrollera sambandet för HDI är viktigt, eftersom HDI:s alla tre komponenter påverkar demokratinivå i hög grad. Gör man inte det, så skulle en period av avdemokratisering kunna påstås bero på politisk kultur när det i själva verket skedde till följd av en djup ekonomisk kris.

Resultat och Analys

Tabell 1: Regressionsanalys för beroende variabel, demokratisk tillbakagång, och samtliga oberoende variabel för teorifamiljen; politisk kultur.

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	,316	,192		1,647	,100
	Engagement in independent political associations	,117	,029	,200	4,010	,000
	Accountability index	-,339	,103	-,421	-3,292	,001
	Core civil society index	,563	,275	,233	2,043	,041
	Civil society participation index ordinal	-,140	,182	-,063	-,770	,442
	Civil Society Participation	,049	,026	,151	1,865	,063
	No Interference of Religious Dogmas	-,070	,015	-,193	-4,630	,000
	Social Capital	,012	,026	,031	,476	,634
2	(Constant)	,417	,288		1,447	,149
	Engagement in independent political associations	,113	,031	,193	3,697	,000
	Accountability index	-,314	,116	-,390	-2,712	,007
	Core civil society index	,500	,307	,207	1,629	,104
	Civil society participation index ordinal	-,158	,186	-,071	-,850	,396
	Civil Society Participation	,050	,026	,152	1,874	,061
	No Interference of Religious Dogmas	-,071	,015	-,194	-4,642	,000
	Social Capital	,016	,027	,041	,599	,549
	Human Development Index	-,118	,251	-,025	-,470	,639

a. Dependent Variable: aut_ep_outcome_agg

Resultaten av vår regressionsanalys blev mestadels utspridd med både positiva och negativa samband samt även vissa variabler där inget samband fanns alls eller där signifikansen var för hög för att visa på någon realistisk bild av verkligheten.

Regressionsanalysen visar på ett starkt positivt samband mellan den oberoende variabeln “engagement in independent political associations” och den beroende variabeln “autocratic regression”. Modell 2 som visar regressionen med vår kontrollvariabel, HDI, har vi en korrelation på 1.113. Signifikansen mellan de olika variablerna visar på ett 100% signifikans, 0.000, vilket antyder på ett starkt samband mellan politiskt engagemang i politiska organisationer och demokratisk tillbakagång. Det antyder även att där finns ingen sannolikhet att detta skulle vara ett slumpmässigt samband.

Regressionen säger att ju högre grad av politiskt engagemang, desto mer sannolikt är det att landet upplever demokratisk tillbakagång. Det går även att se på detta omvänt, på så sätt skulle det antyda att ju mer demokratisk tillbakagång, ju högre politiskt engagemang. Det skulle antyda att vid ett lands demokratiska tillbakagång skulle det ge upphov till att fler medborgare i detta land väljer att engagera sig. Detta kan man se idag i länder som Polen där enormt politiskt engagemang har uttryckts i bland annat protester och uppror hos folket (Svt 2020).

I detta fallet går det enligt oss att göra koppling till en av våra teorier, nämligen den om politiskt maktmissbruk, som här är orsaksfaktorn som leder till medborgerligt engagemang och i förlängningen en stabilare demokrati. Variabeln demokratisk tillbakagång i detta fallet skulle i så fall snarare vara en oberoende variabel där politisk engagemang skulle anses som en beroende variabel. Man skulle kunna tolka det som maktmissbruk snarare än demokratisk tillbakagång. Detta innebär att, enligt vad teorin även säger är att maktmissbruk snarare anses den oberoende variabeln och politisk engagemang den beroende då maktmissbruk skulle leda till att fler engagera sig i politiken för att kunna påverka.

Regressionsanalysen visar vidare på ett starkt negativt samband mellan ansvarsutkrävande (accountability) och democratic backsliding. Modellen visar på ett samband på -0.314. Detta innebär att ju högre grad av accountability ett land uppvisar, desto mindre är sannolikheten att landet löper risk för att avdemokratiseras. Signifikansen, som ligger på 0,007, innebär att resultatet är för osannolikt för att bara vara slump, vilket betyder att sambandet går att lita på. Med tanke på att beroende variabeln, democratic backsliding, inte mäts kontinuerligt (på en skala) utan istället som dummy (1 eller 0). Då är det omöjligt att yttra sig om exakt hur mycket

mindre troligt det är att democratic backsliding uppstår för varje steg uppåt vi rör oss på accountability-skalan.

Däremot kan det hävdas att om regeringens politiska makt begränsas genom krav på motivering av dess handlingar och potentiella sanktioner, dvs om befolkningen har möjlighet att utkräva ansvar från den politiska ledningen, så är avdemokratisering mindre sannolikt.

I regressionsanalysen mellan “core civil society index” och “autocratic regression” finns där inget samband mellan dessa variabler. I modell 2 där vår kontrollvariabel inkluderas får vi en signifikans på 0.500 vilket är för högt för kunna visa på något samband. Tilläggsvis har vi en signifikans på 0.104, alldeles för hög och innefattar att vår analys, om den varit korrelerad, skulle till stor sannolikhet vara slumpmässig. Likaså kan vi inte se något samband mellan den beroende variabeln och “Social Capital”. Model visar på ett samband på 0,016, vilket är för lite för att antyda något samband. Signifikansen, 0.549 antyder en stor sannolikhet att om något samband funnits hade den varit slumpmässig och därav kan vi inte indikera något samband. Därav kan denna regressionsanalysen inte antyda på att vår modell visar på någon realistisk bild av verkligheten.

Modell 2 visar på sambandet -0.158 mellan “Civil society participation index ordinal” och “autocratic regression”. Trots tydliga siffror går det till följd av för hög signifikans (0,396) inte att påstå att vår modell visar en realistisk bild av verkligheten. Det är för hög risk att det var rena slumpen som ledde till resultaten ifråga, och inte något kausalitetssamband. Av den anledningen går det ej att uttala sig om något samband mellan oberoende och beroende variabel. Liknande ser vi i regressionsanalysen mella vår beroende variabel och “civil society participation”. Här ser vi ett samband på 0,500 vilket man skulle kunna tolka som ett positivt samband. Däremot är signifikansen på 0.061 snäppet för högt för att det ska kunna visa på någon riktigt representation av verkligheten. Därför är det svårt att säga om där finns ett samband eller det bara är ett slumpmässigt samband på just dessa variabler. Därför kan det inte uttrycka någon verklig bild.

Regressionsanalysen visar ett negativt samband mellan variabeln “no interference with religious dogmas” och democratic backsliding. Sambandet ligger på -0.071 och en signifikans på 0. Signifikansen innebär att vår modell visar en bättre/mer realistisk bild av verkligheten än ingen modell alls. Sambandet innebär, enligt vår modell, att ju mer sekulärt ett land är, desto mindre är risken för demokratisk tillbakagång. Vad det är för religion det rör sig om är helt irrelevant, i denna variabel tas samtliga med i beräkningen.

I enlighet med våra resultat går det inte att hävda att teorifamiljen som helhet påverkar eller mer specifikt hindrar länder nämnvärt från att avdemokratiseras. Som vi sa tidigare har teorifamiljen fördelen att det lämpar sig att undersöka varje teori för sig, vilket vi gjorde. Därav kan vi nu konstatera att exempelvis civil society participation index inte har den effekten på democratic backsliding som vi inledningsvis antog.

Resultaten i denna analys visar på att “Political Culture” som teorifamilj inte är en stark nog familj för att kunna påverka demokratisk tillbakagång. Detta grundar vi i att inga samband visades och risken för slumpmässiga samband tolkar vi för hög för att kunna hämta stöd för att politisk kultur skulle ha någon större påverkan på demokratisk tillbakagång. Alltså finns där inget stöd för att denna teorifamilj skulle kunna vara en bidragande faktor till ett lands demokratiska tillbakagång.

I förhållande till hypoteserna kan vi inledningsvis säga att vi delvis får stöd för de hypoteser vi tog fram medans andra får inget stöd av resultaten. Vi förväntade oss att se ett samband mellan politisk kultur och demokratisk tillbakagång, positivt eller negativt, då det teoretiska ramverket målar upp för detta. Vi kan alltså se med våra resultat att Lust och Waldners teorifamilj inte bidrar som en förklarande faktor för demokratisk tillbakagång då teorifamiljen som helhet inte har något samband med demokratisk tillbakagång.

Det sambandet som finns är för sannolik för att vara slumpmässig att vi inte tar det i beaktande. Vi förväntade oss framförallt i våra hypoteser att social kapital skulle vara den faktor för att bäst kunna förklara avdemokratisering. Signifikansen i denna variabeln visade för hög sannolikhet för att sambandet skulle vara slumpmässigt och därmed är trovärdigheten för samband öppen för att ifrågasättas. Utöver detta visade resultaten ett minimalt samband mellan socialt kapital och vår beroende variabel och kan därför inte ge stöd för denna hypotes.

Då vi understryker bland våra hypoteser att då vi inte valde olika avdemokratiseringsprocesser utan använde oss utav ett dataset som listar samtliga sådana, förväntade vi inte att se ett starkt samband mellan politisk kultur som helhet och avdemokratisering. Detta fick vi stöd för i resultaten då vi varken såg ett samband mellan enskilda variabler eller politisk kultur som helhet i förhållande till den beroende variabeln.

Då vi kommer fram till att där inte finns stöd för våra hypoteser då det inte heller finns något samband mellan enskilda variabler i vår undersökning eller teorifamiljen i helhet. Vi utgår då från att där finns andra teorifamiljer i Lust och Waldners "Theories of Democratic change" som möjligtvis bättre förklarar avdemokratiseringvägarna. Man kan därför hävda att där finns andra teorifamiljer som är bättre lämpade att förklara den framväxten av demokratisk tillbakagång som i exempelvis polen och unger som vi kontinuerligt hänvisat till under uppsatsen gång.

Slutsatser

Inledande diskuterade vi följande tre frågeställningar: 1. “Kan man identifiera ett samband mellan en minskning av politisk kultur och avdemokratisering?”, 2. “Kan man se ett mönster på hur politiska maktmissbruk påverkar det politiska engagemanget?” och 3. “Finns det en av teorierna som lyckas bättre med att förklara democratic backsliding än andra?”.

Resultaten påvisade att det inte går att identifiera ett samband mellan en minskning av politisk kultur och avdemokratisering, där gick inte att hitta något samband mellan de oberoende och den beroende variabeln, varken som enskilda variabler eller som teori i helhet. Där kunde vi enbart identifiera samband mellan enstaka oberoende variabler. Enstaka oberoende variabler tolkar vi otillräckligt för att kunna bevisa på något samband mellan teorifamiljen politisk kultur som helhet och demokratisk tillbakagång. Däremot går det att besvara tredje frågan jakande, då exempelvis ansvarsutkrävande tydligt kunde kopplas till avdemokratisering, i den meningen att där råder ett negativt samband dem emellan. Svaret på fråga två är dessvärre otillfredsställande, eftersom vi inte lyckades hitta en adekvat operationalisering för termen maktmissbruk. Denna brist är vi medvetna om, samtidigt som vi anser oss kunna vara nöjda med resterande operationaliseringar och därmed nästan hela politiska teorin.

Vad innebär då resultaten och vad blir konsekvenserna? Eftersom resultaten är otydliga och där inte finns något tydligt samband mellan politisk kultur som orsaksfaktor för demokratisk tillbakagång, kan vi heller inte dra några konkreta slutsatser på basis av detta. Teorifamiljen är i vår mening för bred och abstrakt för att den ska kunna sägas ha någon nämnvärd effekt. Politisk kultur kan även sägas vara för svår att mäta och därför svårt att undersöka i termer av dess effekt på demokratisk tillbakagång. Värdefullt kan snarare vara att undersöka demokratisk tillbakagång utifrån andra orsaker och effekter.

Politisk kultur som teorifamilj skulle kunna undersökas som den beroende variabeln där demokratisk tillbakagång skulle kunna observeras som den oberoende variabeln. Det är mer troligt att den politiska kulturen i ett land påverkas av det land som antingen upplever eller inte upplever en demokratisk tillbakagång. Om ett land upplever demokratisk tillbakagång är möjligt

att bygga en hypotes kring att den politiska kulturen i ett land påverkas. Detta kan vi redan nu observera hur länder som upplever någon grad av demokratisk tillbakagång upplever även ett skifte i den politiska kulturen. Framförallt ökar det politiska engagemanget hos befolkningen så som diskuterat tidigare i uppsatsen vid skärpta abortlagar i Polen.

Vidare kan det finnas värde i framtida forskning inom de andra teorifamiljerna Lust och Waldner diskuterar. Ett tydligare samband kan man möjligtvis finna mellan demokratisk tillbakagång och korruption eller maktmissbruk. Delvis även hur det kan komma att utforma sig under kriser så som den nuvarande covid-pandemin och det som kommit att myntas “pandemic backsliding”.

Slutligen kan man säga att undersökningen har visat på demokratins komplexitet och dess svårighet att analysera hur och varför demokratisk tillbakagång sker. Ännu svårare är det att förklara varför demokratisk tillbakagång har kommit att diskuteras som en världslig trend där fler och fler stater upplever denna utveckling av demokratin. Den moderna samhällsutveckling och demokratins plats i denna fortsätter att fascineras och leda till ett behov av att förklara dess natur, varför den har sett ut som den har gjort genom tiden och hur den kommer se ut i framtiden.

Referenser

Bermeo, Nancy. 2016. "On Democratic Backsliding". Johns Hopkins University Press. Upplaga 27. Journal of Democracy.

Kaufman, Robert & Haggard, Stephen. 2018. "Democratic Decline in the United States: What can we learn from middle income backsliding?". Cambridge University Press.

Lührmann & Lindberg. 2019. "A Third Wave of Autocratization is here: what is new about it".

Mechkova, Valeriya, Lührmann, Anna & Lindberg, Staffan. 2017. "How much democratic backsliding?". Journal of democracy.

https://www.researchgate.net/publication/320275677_How_Much_Democratic_Backsliding

Piccone, Ted. 2019. "Latin America's struggle with democratic backsliding". Brookings.

Svt, 2020. Polen pausar skarpt abortlagstiftning. Tillgänglig på:

<https://www.svt.se/nyheter/utrikes/polen-pausar-skarpt-abortlagstiftning>. (2020-01-29).

Waldner, David & Lust, Ellen. 2015. "Theories of democratic change". Yale University

Appendix

Tabell 2: Regressionsanalys

		Correlations								
		aut_ep_outcome_agg	Engagement in independent political associations	Accountability index	Core civil society index	Civil society participation index ordinal	Civil Society Participation	No Interference of Religious Dogmas	Social Capital	Human Development Index
Pearson Correlation	aut_ep_outcome_agg	1,000	,101	-,043	-,027	-,029	-,011	-,177	-,017	-,060
	Engagement in independent political associations	,101	1,000	,619	,559	,555	,484	,105	,420	-,103
	Accountability index	-,043	,619	1,000	,917	,836	,824	,278	,713	,134
	Core civil society index	-,027	,559	,917	1,000	,873	,721	,304	,615	-,093
	Civil society participation index ordinal	-,029	,555	,836	,873	1,000	,681	,253	,565	-,120
	Civil Society Participation	-,011	,484	,824	,721	,681	1,000	,317	,792	,247
	No Interference of Religious Dogmas	-,177	,105	,278	,304	,253	,317	1,000	,306	,017
	Social Capital	-,017	,420	,713	,615	,565	,792	,306	1,000	,353
	Human Development Index	-,060	-,103	,134	-,093	-,120	,247	,017	,353	1,000
Sig. (1-tailed)	aut_ep_outcome_agg	.	,006	,138	,251	,233	,394	,000	,334	,067
	Engagement in independent political associations	,006	.	,000	,000	,000	,000	,004	,000	,005
	Accountability index	,138	,000	.	,000	,000	,000	,000	,000	,000
	Core civil society index	,251	,000	,000	.	,000	,000	,000	,000	,009
	Civil society participation index ordinal	,233	,000	,000	,000	.	,000	,000	,000	,001
	Civil Society Participation	,394	,000	,000	,000	,000	.	,000	,000	,000
	No Interference of Religious Dogmas	,000	,004	,000	,000	,000	,000	.	,000	,331
	Social Capital	,334	,000	,000	,000	,000	,000	,000	.	,000
	Human Development Index	,067	,005	,000	,009	,001	,000	,331	,000	.
N	aut_ep_outcome_agg	633	633	633	633	633	633	633	633	633
	Engagement in independent political associations	633	633	633	633	633	633	633	633	633
	Accountability index	633	633	633	633	633	633	633	633	633
	Core civil society index	633	633	633	633	633	633	633	633	633
	Civil society participation index ordinal	633	633	633	633	633	633	633	633	633
	Civil Society Participation	633	633	633	633	633	633	633	633	633
	No Interference of Religious Dogmas	633	633	633	633	633	633	633	633	633
	Social Capital	633	633	633	633	633	633	633	633	633
	Human Development Index	633	633	633	633	633	633	633	633	633

Tabell 3: Anova

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	18,194	7	2,599	6,298	,000 ^b
	Residual	257,923	625	,413		
	Total	276,117	632			
2	Regression	18,285	8	2,286	5,532	,000 ^c
	Residual	257,832	624	,413		
	Total	276,117	632			

a. Dependent Variable: aut_ep_outcome_agg

b. Predictors: (Constant), Social Capital, No Interference of Religious Dogmas, Engagement in independent political associations, Civil society participation index ordinal, Civil Society Participation, Core civil society index, Accountability index

c. Predictors: (Constant), Social Capital, No Interference of Religious Dogmas, Engagement in independent political associations, Civil society participation index ordinal, Civil Society Participation, Core civil society index, Accountability index, Human Development Index

Tabell 4: Descriptive statistics

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
aut_ep_outcome_agg	,20	,661	633
Engagement in independent political associations	,75	1,126	633
Accountability index	,61	,820	633
Core civil society index	,67	,274	633
Civil society participation index ordinal	,70	,296	633
Civil Society Participation	5,06	2,023	633
No Interference of Religious Dogmas	8,33	1,812	633
Social Capital	5,26	1,648	633
Human Development Index	,67	,141	633